सफनियस्य भविष्यद्वाक्यानि ।

१ प्रथमोऽध्यायः ।

नानापापकारणाद् यिहूदादेशस्य विरुद्धम् भाविदण्डस्य ज्ञापनं ।

१ हिष्कियस्य पौत्रोऽमरियस्य पुत्रो यो गिदलियस्तस्य पुत्रं सफनियं प्रति यिहूदाराजस्यामोनसुतस्य योशियस्य राजत्वकाले सदाप्रभोरिदं वाक्यं प्रादुरभूत् ।

२ संहारं यत्नतः कुर्व्वन् सकलं भूमिपृष्ठतः ।
संहर्त्तुमुद्यतोऽस्मीति व्याजहार सदाप्रभुः ॥

३ मानवान् संहरिष्यामि तैः सार्द्धञ्च पशूनपि ।
संहरिष्यामि शून्यस्थान् खगान् मीनांश्च सिन्धुजान् ॥
नरान् विघ्नस्वरूपांश्च दुष्टताचारिभिः समं ।
नरं छेत्स्यामि भूपृष्ठादिति ब्रूते सदाप्रभुः ॥

४ यिहूदा उपरिष्टाच्च यिरूशालमवासिनां ।
सर्व्वेषामुपरिष्टाच्चाहं प्रसार्य्य करं निजं ।
उच्छेत्स्यामि स्थलादस्मादुच्छिष्टं बालदेवतः ।
व्याख्यां पुरोहितानाञ्च तैः सार्द्धं याजकानपि ॥

५ मानवान् गृहपृष्ठेषु व्योमसैन्याभिपूजकान् ।
सर्व्वान् नित्यप्रभो र्नाम्ना नाम्ना खेष्टपस्य च ।
उभयो र्नामधेयाभ्यां शपमानानुपासकान् ॥

६ नरान् नित्यप्रभोः पश्चाद् गमनादपसारिणः ।
शाश्वतप्रभुमन्वेष्टुं ध्यातुञ्चासम्मतान् नरान् ॥

७ प्रभो र्नित्यप्रभोः साक्षात् सकलाः सन्तु नीरवाः ।
यत आसन्नमेवास्ति तस्य नित्यप्रभो र्दिनं ॥
यज्ञस्यायोजनं यस्मात् कृतवान् स सदाप्रभुः ।
आत्मनिमन्त्रितानाञ्च पावनं तेन साधितं ॥

८ तच्च नित्यप्रभो र्यज्ञं यस्मिन् काले भविष्यति ।
तदा देशाधिपानाञ्च राजपुत्रगणस्य च ।

विजातीयेन वेशेन वेष्टितस्य नरस्य च।
सर्व्वस्याहं करिष्यामि सूक्ष्मं तत्त्वावधारणं॥
शिलाञ्च प्लवमानो यः कश्चित् स्वीयप्रभा र्गृहं। ९
दौरात्म्यच्छलयो र्लाभैः पूर्णं कर्त्तुं प्रयत्नवान्।
दिने तस्मिन् करिष्यामि तस्य तत्त्वावधारणं॥
नित्यप्रभुः पुन र्ब्रूते दिने तस्मिन्नुदेष्यति। १०
मत्स्यद्वाराद् विलापोक्तिः पुरप्रान्ताच्च रोदनं।
उपपर्व्वतराजीतो महाभङ्गस्य च ध्वनिः॥
हाहाकारं कुरुध्वञ्च यूयं हट्टनिवासिनः। ११
किनानीयवणिज्जातिः कृत्स्ना संहारिता यतः।
उच्छिन्नाश्च नराः सर्व्वे रौप्यभारेण भारिणः॥
अधिकन्तु दिने तस्मिन् प्रदीपान् ज्वालयन्नहं। १२
करिष्याम्यनुसन्धानं सुसूक्ष्मं यिरुशालमः॥
तदा चाक्षुब्धकल्कस्योपरि निर्वृतिसेविनां।
मानवानां करिष्यामि सूक्ष्मं तत्त्वावधारणं॥
न हितं नाहितं वापि विदधाति सदाप्रभुः।
इदं वाक्यं मनुष्यास्ते भाषन्ते हृदयान्तर॥
नराणान्तु धनं तेषां परलोप्त्रं भविष्यति। १३
ध्वंसितानि भविष्यन्ति तेषां सर्व्वगृहाणि च॥
कृते तै र्गृहनिर्म्माणे न निवत्स्यन्ति तत्र ते।
द्राक्षाक्षेत्राणि कृत्वापि तै र्न पायिष्यते रसः॥
सुप्रत्यासन्नमेवास्ति दिनं नित्यप्रभो र्महत्। १४
तत् प्रत्यासन्नमेवास्ति तच्चातीव त्वरान्वितं॥
असौ नित्यप्रभोस्तस्य दिनस्य श्रूयते रवः।
युद्धवीरेण चीत्कारस्तत्र तीव्र उदीर्य्यते॥
सोऽहः कोपाह एवास्ति कष्टसङ्कोचयोरहः। १५
ध्वंसविध्वंसयोश्चाहस्तिमिरध्वान्तयोरहः।
मेघानां दिनमेवास्ति नीलाभ्राणाञ्च तद् दिनं॥
दृढानां नगराणाञ्च तल्पानाञ्च नभःस्पृशां। १६
वैपरीत्येन तौर्य्यस्योच्चनादस्य च तद् दिनं॥
नृणां कष्टं विधास्ये च ते क्रमिष्यन्ति चान्धवत्। १७

नित्यप्रभो र्विरुद्धं तैः पापाचारः कृतो यतः।
धूलिवत् क्षेप्स्यते रक्तं तेषां मांसञ्च किट्टवत्॥
१८ नित्यप्रभोश्च कोपाग्नि तेषामुद्धारसाधने।
सत्त्वमं न सितं तेषां न स्वर्गं वा भविष्यति।
कृत्स्ना ग्रासिष्यते क्षौणी तस्येर्ष्यायाश्च वह्निना॥
यतो निःशेषसंहारं सर्व्वेषां भूनिवासिनां।
विकलत्वेन संयुक्तं विनाशं स करिष्यति॥

---

2 २ द्वितीयोऽध्यायः।

१ विविधपापकारणाद् अनुतापाय निवेदनं ४ पिलेष्टीयानां दण्डनं ८ सोयावस्य दण्डनं १२ कूशीयाशूरीयाणां दण्डनञ्च।

१ जनानां सङ्ग्रहं कृत्वा त्वं समायातुमर्हसि।
जाते क्षेतुमनभ्यस्ते विलम्बञ्चात्र मा कुरु॥
२ दण्डाज्ञा सोप्यते यस्मात् तुषवत् त्वरते दिनं।
नित्यप्रभोश्च कोपाग्नेस्तापो युष्मानुपैष्यति।
नित्यप्रभोश्च कोपाह्नो युष्मानभ्याक्रमिष्यति॥
३ भो देशवासिनो नम्रा अन्वेषध्वं सदाप्रभुं।
निजाचारेण युष्माभिः पालितं तस्य शासनं॥
अन्वेषध्वं पुन र्धर्म्ममन्वेषध्वञ्च नम्रतां।
किंचित् प्रगोपयिष्यध्वे संरम्भाग्नि सदाप्रभोः॥
४ धसा स्थास्यति सन्त्यक्ता विध्वंसस्थानमस्किलान्।
दिवापासिष्यतेऽस्दोदम् इक्रोणं क्रक्ष्यते हलैः॥
५ धिग् युष्मानब्धितीरस्थप्रदेशस्य निवासिनः।
धिक् करेतीयजाते त्वां भो पिलेष्टीयभूः किनान्॥
युष्माकं प्रतिकूलं हि वाक्यमस्ति सदाप्रभोः।
त्वां विनाश्य करिष्याम्यहं निवासिविवर्जितां॥
६ अब्धितीरस्थदेशश्च गोप्रचारो भविष्यति।
पूर्णो गोरक्षिणां खातै र्मेषाणाञ्च व्रजाजिरैः॥
७ यिह्वदाकुलशेषस्य स प्रदेशो भविष्यति।
तत्रैव स्वीयमेषाणां चारयिष्यन्ति ते व्रजान्।

सन्ध्यायां शाययिष्यन्त्यखिलोनस्य गृहेषु च ॥
यतस्तेषु कृपादृष्टिमीशस्तेषां सदाप्रभुः।
कृत्वा वन्दिदशां तेषां पराधीनां करिष्यति ॥
मोयाबोऽश्रौषमाक्षेपम् अम्मोनो दुर्वचांसि च। ८
आक्षिप्ता मत्प्रजास्ताभ्यां तासां देशश्च धर्षितः ॥
इस्रायेलो य ईशः स वाहिनीनां सदाप्रभुः। ९
ततो हेतोरिदं ब्रूते जीवेयं चेदहं स्वयं।
तर्ह्यवश्यं सिदोमस्य तुल्यो मोयाब् भविष्यति।
सम्भविष्यन्त्यमोरायास्तुल्याश्चाम्मोनवंशजाः ॥
देशः कण्टकराशिश्च लवणस्य खनिस्थलं।
अनन्तकालमुत्सन्नं स्थानञ्चैव भविष्यति ॥
प्रजानां मम शेषांशस्तेषां वित्तं हरिष्यति।
तेषां रिक्थञ्च लप्स्यन्ते मज्जातेः शेषमानवाः ॥
अयं तेषां स्वदर्पस्य परिवर्त्तो भविष्यति। १०
यतो हेतो र्मनुष्यास्ते वाहिनीनां सदाप्रभोः।
प्रजानां प्रातिकूल्येनाकार्षुर्निन्दनधर्षणे ॥
तेषान्तु प्रातिकूल्येनातीव भीमः सदाप्रभुः। ११
पृथिव्याः सर्व्वदेवानां स चायं साधयिष्यति ॥
तदानीं परजातीनां सर्व्वद्वीपनिवासिनां।
स्वीयस्थानत एकैकस्तस्मै प्रणिपतिष्यति ॥
युष्माकञ्चापि कूशीया हन्तव्या मेऽसिना जनाः ॥ १२
उत्तरस्या विरुद्धञ्च स्वीयहस्तं प्रसार्य्य सः। १३
अश्शूरीयस्य राज्यस्य विनाशं कर्त्तुमर्हति।
नीनवीञ्च विधत्तां स ध्वस्तां शुष्कां मरूपमां ॥
यूथास्तत्र शयिष्यन्ते सङ्घशः सर्व्वजीविनः। १४
रात्रौ तत्स्तम्भशीर्षेषु स्थास्यतः कङ्कशल्यकौ।
गानकारिखगानाञ्च गवाक्षे श्रोष्यते रवः।
शिलायां स्थास्यते ध्वंस एरस्काष्ठस्य पातनात् ॥
इयं सा नगरी पूर्व्वं यासीदुल्लासकारिणी। १५
निर्भयं सा सुखासीना मनसेदमभाषत।
अहमेवास्मि मद्भिन्नापरा कापि न विद्यते ॥

कथं सा ध्वंसिता जाता पशूनां शयनस्थलं ।
तत्सान्निध्येन यः कश्चिद् गमनं प्रकरिष्यति ।
सीत्कारमीरयित्वा स स्वहस्तं चालयिष्यति ॥

---

३ तृतीयोऽध्यायः ।

१ यिरूशालमं प्रति निरस्करणं ८ इस्रायेलो मुक्तेरपेक्षाकथनं १४ ईश्वरकृतपरित्राणं आनन्दनस्य कथनञ्च ।

१ धिक् तां विद्रोहिणीं भ्रष्टामुपघातप्रियां पुरीं ।
२ न तया श्रुतमाज्ञानं न गृहीतञ्च शासनं ॥
न वा नित्यप्रभौ सत्यो विश्वासोऽनुष्ठितस्तया ।
स्वेश्वरस्य समीपं वा गमनं न कृतं तया ॥
३ तन्मध्यस्था जनाध्यक्षाः सिंहा गर्जनकारिणः ।
तस्या विचारकर्त्तारः सन्ति सायन्तना वृकाः ।
तैः प्रातःकालपर्य्यन्तं नैकमस्थ्यवशेष्यते ॥
४ तस्याश्च भाववक्तार आत्मज्ञाधिप्रतारकाः ।
तस्या ये याजकास्ते च पवित्रद्रव्यदूषकाः ।
व्यवस्थाञ्च समुद्दिश्याचारं ते प्रकुर्व्वते ॥
५ धर्म्मवानेव तस्यास्तु मध्यवर्त्ती सदाप्रभुः ।
नान्यायः क्रियते तेन प्रातः प्रातः स्वशासनं ।
दीप्त्यां संस्थाप्यते तेन नैककृत्वोऽनुपस्थितं ।
लज्जितुन्तु न शक्नोत्यन्यायाचारप्रियो जनः ॥
६ मया जातय उच्छिन्नास्तासां तल्या विनाशिताः ।
रथ्या विध्वंसितास्तासां कोऽपि तत्र न गच्छति ।
पुर्य्यो भग्ना नरैस्त्यक्ता वर्जिताश्च निवासिभिः ॥
७ मयोक्तं केवलं मत्तो भीत्वा गृह्णात्वियं विधिं ।
तर्हि तद्वसतिस्थानं नैवोच्छिन्नं भविष्यति ।
मयास्या वैपरीत्येन नान्यत् किञ्चिन्निरूपितं ॥
निश्चितन्तु जनास्तस्या यतमाना अतन्द्रितं ।
स्वीयकर्म्मसु सर्व्वेषु नष्टाचारमकुर्व्वत ॥
८ अतो मां सम्प्रतीक्षध्वं ब्रवीतीदं सदाप्रभुः ।
लूटनार्थं ममोत्थानदिनं यावत् प्रतीक्षिणः

इदं मच्छासनं यस्मात् करिष्ये जातिसञ्चयं।
राज्यानि सङ्गृहीष्याम्यखिलां क्रोधानलस्य च।
चण्डतां खीयमन्युञ्च तेषां सेक्ष्यामि मूर्धसु।
मदीर्ष्यावह्निना क्षत्वा क्षौणी ग्रासिष्यते यतः॥
तदानीं शुचिमोष्ठन्तु वर्त्तयिष्यामि जातिषु। ९
सर्व्वा नित्यप्रभो नाम्ना ताः करिष्यन्ति चार्थनां।
एकस्कन्धेन तस्यैव सेवनं कर्त्तुमुत्सुकाः॥
कूपदेशीयसिन्धूनां पाराचोपासकान् मम। १०
ता आनेष्यन्ति मज्जातिं विकीर्णाञ्चोपहारवत्॥
याभि र्मद्वैपरीत्येन त्वं सञ्जातापराधिनी। ११
क्रियाणां कारणात् तासां त्वं न लज्जिष्यसे तदा॥
उच्छेत्स्यामि यतस्त्वत्तोऽहं दर्पोल्लसितांस्तदा।
न दर्प्पथ पुनर्व्वारं यूयं पूतगिरौ मम॥
त्वन्मध्ये शेषयिष्याम्यहं जातिं दुःखिनीं कृशां। १२
सा तु नित्यप्रभो नाम्नि विश्वासं प्रकरिष्यति॥
इस्रायेलः स शेषांशो नैवान्यायं करिष्यति। १३
नान्नतं ते वदिष्यन्ति नैव तेषां मुखेषु वा।
आविष्कारिष्यते काचिद् रसना वञ्चनप्रिया॥
चरतस्तान् शयानान् वा कोऽपि न त्रासयिष्यति॥
आनन्दात् क्रियतां गानं भो सियोन्दुहितस्त्वया। १४
भो इस्रायेल् त्वया चापि हर्षनाद उदीर्य्यतां।
भो यिरूशालमः कन्ये हृष्य प्रोल्लस कामतः॥
अपसारितवानेव त्वद्दण्डाज्ञाः सदाप्रभुः। १५
यद्वचावस्करं तद्वत् त्वच्छत्रुं सोऽपमृष्टवान्॥
विद्यते तव मध्ये चेस्रायेल्राजः सदाप्रभुः।
अनिष्टञ्च पुनर्व्वारं नैव दर्शिष्यते त्वया॥
यिरूशालम् दिने तस्मिन् मा भैषीरिति वक्ष्यते। १६
शैथिल्यं मा प्रगच्छेदा भो सियोन् त्वत्करद्वयं॥
त्वन्मध्ये विद्यते वीर ईश्वरस्ते सदाप्रभुः। १७
साधयिष्यति स त्वाणं त्वय्यानन्दं करिष्यते।
स्वप्रेम्णा सोऽधुना मौनो त्वयि हृष्ट्वा तु गास्यति॥

१८ जनान् पर्व्वसु शोकार्त्तान् सङ्ग्रहीष्याम्यहं पुनः ।
ते जनास्त्वत्सजातीया धिक्कारेण तु भारिणः ॥
१९ पश्य त्वत्पीडकान् सर्व्वान् निग्रहीष्याम्यहं तदा ।
तां खड्गाद्धोद्धरिष्यामि तां सङ्घेष्यामि विद्रुतां ॥
तज्जना येषु देशेषु लज्जापन्नाः पुरावसन् ।
तत्राहं तान् करिष्यामि स्तुतिपात्रं यशस्करं ॥
२० युष्मान् नेष्यामि तत्काले सङ्घेष्यामि च योगतः ।
युष्मद्दास्यदशां यस्मात् साक्षाद्दः परिवर्त्तयन् ।
पृथिव्याः सर्व्वजातीनां यशस्वि स्तुतिभाजनं ।
युष्मानेव विधास्येऽहमिति ब्रूते सदाप्रभुः ॥
